

Påske

Påske i Killevippen

Vores pædagog i Nisse, Liv Jeanet Knudsen, har her skrevet om, hvordan påsken fejres i Killevippen.

Gennem de visne halvrådne blade spirer alt frem på ny. Kaldet frem af det insisterende samarbejde mellem forårsregnen og solen, og dværgene under jorden, som har plejet og passet løg og rødder hele vinteren, de skubber på nedefra. Fuglene kvidrer lystigt og samler grene og vissent græs til deres reder. Overalt i naturen genopstår livet – planterne og dyrene vækkes af deres dvale.....Vinterpelsen smides. Vi begynder at rive i haven og klippe de gamle grene bort. Vi får lyst til at rydde op i bunkerne, i skabe og skuffer og skille os af med det, som ikke længere dur – gøre forårsrent. Måske der også er nogle gamle rutiner og vaner, og måder at anskue og gøre tingene på, som er forældede? Tiden er særlig gunstig til at se livet, os selv og hinanden med friske nye øjne.

I børnehaven fortæller vi eventyret "Den Gyldne Hane og Kaffemøllen", der i fortolkningen handler om det højere Jeps opvågning og overvindelse af de egoistiske begærskræfter, og dermed genvindelse af de sunde livskræfter, symboliseret ved kaffemøllen, som bliver stjålet fra den fattige mand og kone, og efter hårde prøvelser bragt tilbage af Den Gyldne Hane. " Og fra den dag passede konen og manden rigtigt godt på deres kaffemølle, og de behøvede aldrig mere at sulte".

Her i påsken kommer Påskeharen (haren = frugtbarhedssymbol) med æg – forhåbentligt! Ægget er symbol på de nye livskræfter, som vi må passe rigtigt godt på, for ikke at sulte – på flere planer! Her i Danmark

behøver vi jo ikke at
gå sultne i seng, men husker vi i farten at mærke efter, om vi
er mætte i andre
henseender? Er vi nærværende nok til at høre vores sjæls
kalden? Lever vi efter
vores inderste drømme, eller har vi travlt med at realisere
andres ideer og
ønsker? Vi bombarderes konstant gennem medierne med tusindvis
af forskellige
meninger om alting, så det er meget nemt at overhøre ens indre
mere subtile
stemme. Ved forældremødet i Nisse, fortalte en forælder, at
hendes mobil var
gået i stykker for et lille stykke tid siden, og at hun havde
valgt ikke at
købe en ny, da det var gået op for hende, hvor afhængig at hun
havde været af
den. Hun kaldte det en opvågning. Hun begyndte at lægge mærke
til, at de fleste
mennesker på gaden overvejende havde deres fokus på deres
mobil. Hun begyndte
at lægge mærke til sine omgivelser, og nyde naturen igen, og
udbrød begejstret
at hun havde set ravne i skoven ved Tornbjerg!

I børnehaven hører vi også naturens kalden; spættens hakken,
solsortens fløjten, hestenes prusten, vindens susen i
poplerne, solens varme
stråler, regnormens snoen sig mellem fingrene, vandpytternes
plasken,
brumbassens summen, og hov, var det et par lange ørers
vinken? Vi
vil snart lave små reder af langt tørt græs og mos, og lægge
dem på bakken med
grøntsager og smukke blomster i til Påskeharen. Så glæder vi
os til
at komme tilbage efter ferien for at se, om den mon har været

der med

æg. Våd går luften i løvets sejlene mørke mylder

Noget jeg var berøvet

noget som sjælen fylder

strømmer igen herind

Kun det der springer grænser

Sjælen som intet ænser

Lyset som fantasien ud over verden spredte

nærer evigt mit sind

Kun i det uforudsete var sjælen ikke blind

Paul La Cour